

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV KADENCJA**

Warszawa, dnia 12 kwietnia 2001 r.

Druk nr 614

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pani
Alicja GRZEŚKOWIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Pani Marszałek do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 106. posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2001 r. ustawę o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia.

Z poważaniem

(-) Maciej Płażyński

USTAWA
z dnia 10 kwietnia 2001 r.

o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia

Art. 1.

Ustawa reguluje zasady przeznaczania gruntów rolnych do zalesienia.

Art. 2.

Starosta, po zasięgnięciu opinii właściwego nadleśniczego oraz w uzgodnieniu z wójtami (burmistrzami), Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, każdego roku w terminie do 31 stycznia, określa ogólną powierzchnię gruntów rolnych - zwaną dalej „rocznym limitem zalesienia”, które w danym roku mogą być przeznaczone do zalesienia.

Art. 3.

1. Grunt rolny będący częścią gospodarstwa rolnego lub stanowiący jego całość może być przeznaczony do zalesienia, jeżeli spełnia co najmniej jeden z niżej wymienionych warunków:
 - 1) jest gruntem klasy VI lub V,
 - 2) jest gruntem położonym na stoku o nachyleniu powyżej 15%,
 - 3) jest gruntem okresowo zalewanym,
 - 4) jest gruntem zdegradowanym w rozumieniu ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. Nr 16, poz. 78, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505, Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268).
2. Łączna powierzchnia gruntu przeznaczonego do zalesienia nie może być mniejsza niż 0,4 ha i nie może przekraczać 30 ha, przy czym minimalna powierzchnia wydzielenia musi wynosić co najmniej 0,10 ha.
3. Do łącznej powierzchni gruntów przeznaczonych do zalesienia zalicza się także grunt należący do najwyżej trzech gospodarstw rolnych, pod warunkiem istnienia wspólnej granicy pomiędzy co najmniej dwoma parcelami stanowiącymi grunt przeznaczony do zalesienia, a należącymi do odrębnych gospodarstw rolnych.
4. Właściciel gruntu albo ustanowiony przez niego dzierżawca lub użytkownik, a także posiadacz samoistny gruntu, zwany dalej „właścicielem gruntu”, może złożyć pisemny wniosek do starosty, właściwego ze względu na miejsce położenia gruntu, o wyrażenie zgody na przeznaczenie gruntu rolnego do zalesienia.

5. W przypadku gruntów, o których mowa w ust. 3, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 4, występują wspólnie właściciele gruntów.
6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien zawierać:
 - 1) wykaz powierzchni gruntów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, z uwzględnieniem klas bonitacyjnych,
 - 2) wypisy z rejestru gruntów wraz z mapkami zawierającymi numery działek i ich położenie,
 - 3) przewidywane terminy rozpoczęcia i zakończenia zalesiania.
7. Starosta rozpatruje wnioski według kolejności ich wpływu i wydaje decyzje w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku. O otrzymanych wnioskach starosta informuje właściwego ze względu na miejsce położenia gruntu wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, występując z prośbą o akceptację przez radę gminy zmiany charakteru użytkowania gruntu z rolnego na leśny. Brak stanowiska rady gminy w terminie 30 dni uznaje się za akceptację rady gminy dla wniosku.
8. Jeżeli zgłoszone wnioski przekraczają roczny limit zalesienia, starosta powiadamia właścicieli gruntów, których wnioski nie zostały rozpatrzone, o terminie ich rozpatrzenia oraz planowanym rozpoczęciu zalesienia w roku następnym.
9. Decyzja starosty o przeznaczeniu gruntu rolnego do zalesienia przekazywana jest do wiadomości wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, a także właściwemu ze względu na położenie gruntu nadleśniczemu.

Art. 4.

1. Zalesienie gruntu rolnego jest dokonywane na podstawie planu zalesienia, a prowadzenie uprawy leśnej zgodnie z uproszczonym planem urządzenia lasu lub decyzją starosty określającą zadania z zakresu gospodarki leśnej. Przepis ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, Nr 86, poz. 958 i Nr 120, poz. 1268) stosuje się odpowiednio.
2. Uprawa leśna może być założona w odległości 1,5 metra od granicy sąsiedniej parceli gruntowej w przypadku, gdy sąsiednie parcele stanowią grunt, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo stanowią teren leśny. W pozostałych przypadkach uprawa leśna może być założona w odległości 3 metrów od sąsiedniej parceli gruntowej.
3. Zalesienie jest prawidłowe, jeżeli:
 - 1) zostało wykonane zgodnie z planem zalesienia,
 - 2) spełnia warunki określone w ust. 1 i 2,
 - 3) stopień udatności uprawy jest nie mniejszy niż 70%.

Art. 5.

1. Właściwy ze względu na położenie gruntu nadleśniczy w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji starosty sporządza plan zalesienia oraz dostarcza właścicielowi gruntu odpowiednią ilość sadzonek drzew.

2. Koszty sadzonek oraz koszty sporządzenia planu zalesienia pokrywa Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej rozliczając się z właściwymi nadleśnictwami w terminie do 30 czerwca każdego roku.

Art. 6.

1. Starosta w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o zakończeniu zalesiania sprawdza wykonanie zalesienia i wydaje decyzję administracyjną o stwierdzeniu prowadzenia przez właściciela gruntu uprawy leśnej.
2. W przypadku stwierdzenia niespełnienia warunków określonych w art. 4 ust. 3 starosta odmawia wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1, a na wniosek nadleśniczego obciąża odbiorcę kosztami sporządzenia planu zalesienia oraz kosztami sadzonek.
3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1 i 2, wraz z uzasadnieniem starosta doręcza właścicielowi gruntu.

Art. 7.

1. Właściciel gruntu, który otrzymał decyzję administracyjną o prowadzeniu uprawy leśnej, zwaną dalej „decyzją”, nabywa prawo do miesięcznego ekwiwalentu za wyłączenie gruntu z upraw rolnych i prowadzenie uprawy leśnej, zwane dalej „ekwiwalentem”.
2. Ekwiwalent wypłacany jest właścicielowi gruntu miesięcznie do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym właściciel gruntu otrzymał decyzję, w wysokości:
 - 1) 150 zł za 1 ha gruntu - przy obszarze zalesienia od 0,4 ha do 10 ha,
 - 2) 50 zł za każdy zalesiony hektar powyżej 10 ha - przy obszarze zalesienia do 20 ha,
 - 3) 25 zł za każdy zalesiony hektar powyżej 20 ha - przy obszarze zalesienia do 30 ha.
3. Jeżeli decyzja administracyjna o prowadzeniu uprawy leśnej wynika z wniosku, o którym mowa w art. 3 ust. 5, ekwiwalent, o którym mowa w ust. 2, wypłacany jest właścicielom gruntów w wysokości proporcjonalnej do powierzchni gruntów objętych decyzją, a należących do poszczególnych właścicieli.
4. Ekwiwalent podwyższa się o 50%, jeżeli równocześnie z przeznaczeniem gruntu do zalesienia następuje likwidacja gospodarstwa rolnego, a właściciel zalesionego gruntu nie jest ponadto właścicielem gruntu rolnego lub działki siedliskowej większej niż 0,8 ha.
5. Ekwiwalent podlega rocznej waloryzacji w wysokości określonej wskaźnikiem inflacji ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
6. Właściciel gruntu otrzymuje ekwiwalent do czasu nabycia prawa do emerytury lub renty, nie dłużej jednak niż przez okres 20 lat.
7. Starosta, w drodze decyzji administracyjnej, wstrzymuje wypłatę ekwiwalentu, jeżeli stwierdzi, że uprawa leśna jest prowadzona niezgodnie z planem zalesienia, a następnie uproszczonym planem urządzenia lasu, o których mowa w art. 4. W uzasadnieniu decyzji administracyjnej starosta wskazuje warunki przywrócenia wypłaty ekwiwalentu.
8. W przypadku zniszczenia uprawy leśnej w wyniku celowego działania właściciela gruntu starosta podejmuje decyzję administracyjną o wstrzymaniu wypłaty ekwiwalentu oraz nakazuje zwrot pobranego ekwiwalentu wraz z odsetkami ustawowymi.

Art. 8.

1. Starosta lub w ramach zadania zleconego właściwy nadleśniczy dokonuje oceny udatności upraw:
 - 1) pierwszej - po upływie 2 lat od zalesienia gruntu rolnego,
 - 2) następnych - co 3 lata.
2. Po uzyskaniu pierwszej pozytywnej oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściciel gruntu może wystąpić z wnioskiem do właściwego starosty o wypłacanie 50% podwyżki ekwiwalentu, o której mowa w art. 7 ust. 4, corocznie jednorazowo.

Art. 9.

Właściwy ze względu na położenie gruntu starosta przekwalifikuje z urzędu zalesiony grunt rolny na grunt leśny po wydaniu pierwszej pozytywnej oceny udatności upraw, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1.

Art. 10.

1. Małżonkowie - współwłaściciele zalesianego gruntu otrzymują ekwiwalent, o którym mowa w art. 7, w dwóch równych częściach.
2. W przypadku nabycia prawa do emerytury lub renty przez jednego z małżonków będących współwłaścicielami gruntu zalesionego, emeryturę lub rentę oblicza się od wysokości płacy minimalnej, a współmałżonek uzyskuje należny małżonkom ekwiwalent zmniejszony o 25%.
3. Jeżeli współwłaściciele gruntu przeznaczonego do zalesienia nie są małżonkami, ekwiwalent uzyskuje wyłącznie jeden ze współwłaścicieli na podstawie upoważnienia udzielonego przez pozostałych współwłaścicieli złożonego w formie oświadczenia.
4. Cofnięcie upoważnienia może być dokonane jedynie w drodze postępowania sądowego nieprocesowego, w przypadku kiedy osoba upoważniona nie wywiązuje się należycie z obowiązku opieki nad gruntem zalesionym.
5. Upoważnienie określone w ust. 3 może być przeniesione na innego współwłaściciela tylko w przypadku, kiedy był on współwłaścicielem gruntu w chwili jego zalesienia oraz nie posiada innych źródeł dochodu.

Art. 11.

1. Uprawnienia do ekwiwalentu można nabyć w drodze spadkobrania tylko w przypadku, kiedy grunt określony w art. 3 nabędzie w drodze spadku albo działu spadku nabędzie jedna osoba nieposiadająca innych dochodów. Korzystanie z nabytych w ten sposób uprawnień jest kontynuowane w ramach ustalonego terminu 20 lat.
2. Ograniczenia trwania uprawnienia określonego w ust. 1 nie stosuje się, gdy spadkobiercą właściciela gruntu jest małoletnie dziecko albo inwalida I lub II grupy.
3. Małoletni spadkobierca otrzymuje uprawnienia określone w art. 7 do czasu osiągnięcia pełnoletności lub do czasu ukończenia nauki i nie dłużej jednak niż do ukończenia 24 roku życia.

Art. 12.

1. Wyплаты ekwiwalentu finansowane są ze środków będących w dyspozycji Agencji Modernizacji i Restrukturyzacji Rolnictwa.
2. Minister właściwy do spraw finansów w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa i rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady rozliczania Agencji Modernizacji i Restrukturyzacji Rolnictwa z właściwymi starostami w zakresie przekazywania środków finansowych na wypłaty ekwiwalentów, sposób i terminy płatności, uwzględniając roczne rozmiary zalesień.

Art. 13.

Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa i rozwoju wsi, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współdziałania Lasów Państwowych ze starostami w zakresie sporządzania planów zalesienia i uproszczonych planów urządzenia lasu oraz dostarczania sadzonek, biorąc pod uwagę roczne rozmiary zalesień, jakość gleb przeznaczonych do zalesienia, dobór gatunków drzew i krzewów na poszczególnych klasach gruntów.

Art. 14.

W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 779, Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718 i Nr 109, poz. 1157) w art. 88a w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy „w tym pokrywanie kosztów planów zalesienia oraz kosztów sadzonek przekazanych w celu zalesienia gruntów rolnych, o których mowa w ustawie z dnia ... 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia (Dz.U. Nr ..., poz. ...),”.

Art. 15.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 45, poz. 531) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy „a także osoby, które przeznaczyły grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego do zalesienia,”;
- 2) w art. 7 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio także do osoby, która będąc rolnikiem przeznaczyła grunty prowadzonego gospodarstwa rolnego do zalesienia na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia (Dz.U. Nr ..., poz. ...) i dla której głównym źródłem utrzymania jest ekwiwalent uzyskany z tego tytułu.”.

Art. 16.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27 i Nr 8, poz. 64) w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się wyrazy „oraz ustawy o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia”.

Art. 17.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
